

Obsah	
Předmluva	7
(M. Svoboda)	
Kapitola 1. Co je to agrese?	9
Potíže s definicí. Druhy agrese. Související pojmy. Pracovní definice agrese.	
Kapitola 2. Biologické předpoklady agrese	15
Heredita. Chromozomální poruchy. Hormony. Neurofyziologické mechanismy, mozek a agrese. Neurotransmitery. Moyerův model fyziologie agrese. Vliv běžných drog na agresi.	
Kapitola 3. Agrese a emoce	29
Nabuzení. Agrese a frustrace. Nabuzení jako zdroj agrese v souvislosti s každodenním stremem. Frustrace a negativní afekt. Transfer excitace a emoce hněvu. Omezení výkladu agrese pomocí přenosu excitace. Hněv jako expresivněmotorická reakce. Hněv, smutek a deprese. Hněv jako sociální konstrukce. Primitivní hněv. Psychotický hněv. Model afektivní agrese.	
Kapitola 4. Kognice, sociální učení a agrese	47
Kognitivní scénáře. Intelektové kompetence. Fantazie. Přisouzení motivu jednání a následná agrese. Porozumění ubližujícímu jednání: atribuce záměru, atribuce motivu, atribuce předvídatelnosti, úsudky o morálních či kultuřou schvalovaných normách. Frustrace a útok. Záměr agresora. Informace a agrese. Interpretace negativního afektu. Rozhodovací strategie a agrese. Agrese naučená pozorováním a přímou zkušeností.	
Kapitola 5. Agrese a morálka	57
Morální usuzování a agrese. Hodnoty a agrese. Hněv jako výraz mravní zralosti. Morální vyvázanost. Morální ospravedlnění. Eufemistické označování. Výhodné srovnávání. Přenesení odpovědnosti. Rozptýlení odpovědnosti. Nevšímavost k důsledkům. Dehumanizace. Přisuzování viny.	
Kapitola 6. Náchylnost k agresi	69
Emocionálně reaktivní typ násilníka. Instrumentální typ násilníka. Násilníci nadměrně kontroloující svoje agresivní impulzy. Lidé mající potěšení z krutosti. Psychopatická osobnost. Deskriptivní typologie agresorů. Hostilní atribuční chyba. Osobnost typu A. Místo kontroly. Vztah k pohlaví a věku.	
Kapitola 7. Jedinec ve skupině a agrese	81
Dav. Kritika skupinové myslí. Změna norem v davu. Deindividuace a agrese. Interakční výklad skupinové agrese. Agrese sportovních diváků. Výklad skupinové agrese jako reakce na frustraci. Mezirasová agrese.	

Kapitola 8. Vliv médií na agresi

90

Různé výklady přenosu agrese z média na jedince: observační učení a agrese, snížení kontroly, sociální srovnávání, identifikace s agresorem, realismus pozorovaného násilí, oživení scénáře násilí, „nabití“ agresivních asociací, normativní hodnocení násilí, symbolická katarze, vedlejší efekt sledovaného násilí, arousal navozený médií a agrese, návyk na pozorovanou agresi, agresivita a preference médií. Experimenty v přirozených podmínkách. Longitudinální studie pozorovaného násilí. Masmedia a agrese v přirozených podmínkách. Virtuální realita a agrese. Vliv násilí v televizi na agresivní chování: Pochybnosti či přesvědčivé důkazy?

Kapitola 9. Agrese a pornografie

106

Mýtus znásilnění: Narušení inhibičního filtru agrese. Pravděpodobnost znásilnění. Hedonická hypotéza. Vliv pornografie na psychosexuální vývoj.

Kapitola 10. Sexuální násilí

110

Rozdíly v pojetí sexu u mužů a žen. Sexuální motivace. Sexuální násilí a moc. Preference fyzického násilí. Atraktivita oběti. Sexuální násilí vůči známé ženě. Sexuální scénáře. Chybá komunikace o ženském sexuálním zájmu. Kulturou ovlivněné mýty o sexuálním násilí. Feministický přístup k sexuálnímu násilí. Typologie sexuálních násilníků.

Kapitola 11. Agrese jako kriminální problém

123

Rizikové skupiny. Subkultury násilí. Příležitost. Zablokovaná příležitost. Násilí jako svépomoc. Formální kontrola. Neformální kontrola. Vnitřní kontrola. Psychologické profily násilníků. Psychika mnohonásobného vraha. Slídění.

Kapitola 12. Traumatizace násilím

137

Osudový trojúhelník násilí. Mýtus hrdiny. Autorita. Média.

Kapitola 13. Zvládání agrese

147

Trest: anticipace trestu, skutečný trest. Katarze. Expozice neagresivnímu modelu. Kognitivní techniky kontroly agrese. Navození inkompabilních odpovědí. Trénink v sociálních dovednostech. Společenské prostředky tlumící agresi.

Literatura

162

Jmenný rejstřík

188

Výběrový věcný rejstřík

197

Summary

202

Poznámka autora

204